

Kapitel 1

En biblisk undersökning av sataniskt bedrägeri

Ett speciellt angrepp av vilseledande andar på församlingen – Kunskap som erhållits genom Skriftens bokstav och genom erfarenhet – Satans verk som bedragare i Edens lustgård – Guds förbannelse uttalad över bedragaren – Satan som bedragare i Gamla testamentet – Satan som bedragare avslöjas i Nya testamentet – Den fullständiga uppenbarelsen av bedragaren i Uppenbarelseboken – Den sista av apostlarna valdes att överföra uppenbarelsen – Världsomfattande bedrägeri avslöjat i Uppenbarelseboken – Ordet ”bedragen” är beskrivningen av varje icke pånyttfödd människa – Satan är också Guds barns bedragare – Faran med bedrägerier i den sista tidens dagar – Bedrägeri i samband med den övernaturliga världen – Paulus uttalande i 1 Tim. 4:1-2 är det enda specifika som visar orsaken till faran – Faran med att vilseledande andar påverkar varje Guds barn – De sataniska krafterna som beskrivs i Efesierbrevet 6 – Hur de onda andarna bedrar genom ”doktriner/läror” – Falsa och bedragna lärare – Effekten på samvetet genom onda andars läror – Några sätt som lögnandar ”undervisar” på – Grundprincipen för att pröva läror från undervisande andar – Kulmen på flodvägen av vilseledande andar som visas i 2 Tess. 2 – Den särskilda varningen till församlingen av författaren till Uppenbarelseboken – Daniels profetia om att ”lärare” skulle ”falla” vid tidsålderns slut – Yttre framgång eller nederlag är inget sant kriterium för bedömning.

Sanning av varje slag gör fri, medan lögn binder i bojar. Okunnighet binder också, eftersom den ger grund åt Satan. Människans okunnighet är en primär och väsentlig förutsättning för bedrägeri genom onda andar. Guds folks okunnighet om mörkrets makter har gjort det lätt för djävulen att utföra sitt arbete som bedragare. Den oförstörda människan i sitt rena tillstånd var inte perfekt i kunskap. Eva var okunnig om ”gott och ont”, och hennes okunnighet var ett tillstånd som lämpade sig för ormens bedrägeri.

Djävulens stora syfte, och för vilket han kämpar, är att hålla världen i okunnighet om sig själv, sina metoder och sina demoner. När den kristna församlingen genom sin okunnighet ställer sig på sidan av honom, tar hon parti för honom. Varje människa bör slå vakt om en inställning av öppenhet till all sanning och undvika den falska kunskap som har dödat tiotusentals troende och hållit nationerna i djävulens bedrägeri.

ETT SPECIELLT ANGREPP AV VILSELEDANDE ANDAR PÅ FÖRSAMLINGEN

I dag pågår ett speciellt angrepp av vilseledande andar på Kristi församling. Uppfyllelsen av profetian som den Helige Ande uttryckligen gjorde känd för församlingen genom aposteln Paulus, att ett stort bedrägligt angrepp skulle äga rum vid ”tidens slut”. Det har snart gått mer än 1900

år sedan profetian uttalades. Den speciella manifestationen av de onda andarnas bedrägeri mot de troende i dag pekar otvetydigt på det faktum att vi befinner oss i slutet av tidsåldern.

Faran för församlingen vid slutet av denna tidsålder har förutspåtts komma särskilt från det övernaturliga riket, varifrån Satan skulle sända ut en armé av lärarandar för att lura alla som skulle vara öppna för lärör genom andlig uppenbarelse. På så sätt dras många troende omedvetet bort från full trohet mot Gud.

Men inför denna enkla prognos om faran vid tidens slut, finner vi församlingen i nästan fullständig okunnighet om hur denna armé av onda andar fungerar. Majoriteten av de troende accepterar alltför lätt allt "övernaturligt" som om det vore av Gud. Övernaturliga upplevelser accepteras urskillningslöst eftersom alla sådana upplevelser anses vara gudomliga.

På grund av brist på kunskap utför inte majoriteten av även de mest andliga människorna ett fullständigt och bestående krig mot denna armé av onda andar. Många drar sig undan ämnet och uppmaningen till krig mot dem, och säger att om Kristus predikas är det inte nödvändigt att framhäva existensen av djävulen, och inte heller att gå i direkt konflikt med honom och hans demoner. Ändå håller ett stort antal av Guds barn på att bli offer för fienden i brist på just denna kunskap. Genom lärarnas tystnad om denna livsviktiga sanning går Kristi församling vidare mot den yttersta tidens fara, oförberedd på att möta fiendens angrepp. På grund av detta, och med tanke på de tydligt givna profetiska varningarna i Skriften, bör alla troende välkomna sådan kunskap om mörkrets makter, som kan göra det möjligt för dem att klara dessa dagars brinnande prövningar utan att bli snärjda av fienden. Det redan uppenbara inflödet av Satans onda härskaror bland Guds barn och de många tecken på att vi faktiskt befinner oss i "den sista tiden" som aposteln refererar till, är verkligen ett tydligt tecken. Och vi behöver ta det på allvar!

I avsaknad av sådan kunskap, när hon tror att hon "strider för sanningen", är det möjligt för en troende att kämpa för, försvara och skydda onda andar och deras verk, och samtidigt tro att hon därigenom "försvarar" Gud och hans verk. För om hon tänker att en sak är gudomlig, så kommer hon att skydda den och stå för det. Det är möjligt för en människa att genom okunnighet stå emot Gud och attackera själva Guds sanning, och då även försvara djävulen och motsätta sig Gud, om hon inte har nödvändig kunskap.

KUNSKAP SOM ERHÅLLITS GENOM SKRIFTENS BOKSTAV OCH GENOM ERFARENHET

Bibeln kastar mycket ljus över de sataniska krafterna som inte kan undgå att urskiljas av alla som söker i Skrifterna med ett öppet sinne. Men dessa kommer inte att få lika mycket kunskap om ämnet från den heliga Skriften som de som har förståelse genom erfarenhet, tolkad av den Helige Ande, och bevisad att vara i linje med sanningen i Guds Ord.

Kort sagt, endast Skriften, bortsett från erfarenhet, gör det inte möjligt för den troende att känna till och inse den faktiska existensen av djävulen och hans härskaror av ondska, och hur de bedrar och vilseleder människors barn. Den troende kan ha ett direkt vittnesbörd i sin ande om sanningen i det gudomliga Ordet. Men genom erfarenhet får hon ett personligt vittnesbörd om Skriftens inspiration och om dess vittnesbörd angående existensen av övernaturliga varelser och deras verk.

Om allt som Bibeln innehåller i ämnet onskans övernaturliga makter kunde behandlas uttömmande i den här boken, borde vi finna att mer kunskap ges om Satans och hans furstendömen och makter än vad många har insett. Från Första Moseboken till Uppenbarelseboken kan Satans verk som bedragare av hela den bebodda jorden spåras ända fram till dess kulmen nås, och de fullständiga resultaten av bedrägeriet i Edens lustgård avslöjas i Uppenbarelseboken. I Första Moseboken har vi den enkla historien om lustgården, med det oförstörda paret som var omedvetna om faran från onda varelser i den osynliga världen.

SATANS VERK SOM BEDRAGARE I EDENS LUSTGÅRD

Vi finner där nedtecknat Satans första verk som bedragare och den subtila formen av hans bedrägerimetod. Vi ser honom arbeta på en oskyldig varelses högsta och renaste önskningar och dölja sitt eget syfte med fördärv under täckmantel av att leda en människa närmare Gud. Vi ser honom använda Evas önskningar att komma närmare Gud för att åstadkomma fångenskap och slaveri under sig själv. Vi ser honom använda "det goda" för att åstadkomma ondska och föreslå ondska för att åstadkomma något påstått gott. Eva är förblindad inför principen som är involverad i lydnad mot Gud och blir BEDRAGEN (1 Tim. 2:14).

Godhet är därför ingen garanti som skydd mot bedrägeri. Det skarpaste sättet på vilket djävulen bedrar världen och församlingen är när han kommer i skepnad av någon eller något som skenbart får dem att gå mot gudslighet och det goda. Han sade till Eva: "Ni ska bli så som Gud", men han sa inte "och ni skall bli som demoner". Änglar och människor fick kännedom om onskan först efter att de hamnat i ett tillstånd av ondska. Satan berättade inte detta för Eva när han lade till "och veta vad gott och ont är". Hans sanna mål med att lura Eva var att få henne att

vara olydig mot Gud. Men hans list var: "ni ska bli så som Gud". Hade hon stannat upp och tänkt till skulle hon ha sett att bedragarens förslag avslöjade sig självt, för i grunden var det samma sak som att "göra uppror mot Gud" för att bli mer lik Gud!

Att en långt utvecklad organiserad monarki av onda andeväsen existerade var inte känt i historien om lustgården. Endast en "orm" fanns där, men ormen tilltalas av Gud som en intelligent varelse som utför ett avsiktligt syfte med att bedra kvinnan. Satans ormförklädnad sopas åt sidan av Jahve när han tillkännager den treenige Gudens beslut med tanke på den katastrof som hade ägt rum. En "säd" av den bedragna kvinnan skulle så småningom krossa huvudet på den övernaturliga varelsen som hade använt ormens form för att genomföra sin plan. Sedan dess har ormens namn fästs vid honom. Själva namnet beskriver genom tiderna kulmen av hans uppror mot sin Skapare genom att förleda och bedra kvinnan i Eden och degradera människosläktet. Satan segrade, men Gud tillbakavisade honom. Offret görs till bärare för tillkomsten av en segrare som i slutändan ska förstöra djävulens verk och rena himlarna och jorden från varje spår av hans verk.

GUDS FÖRBANNELSE UTTALAD ÖVER BEDRAGAREN

Ormen är fördömd, men som ett resultat är det förförda offret välsignat. För genom henne kommer "säden" som ska triumfera över djävulen och hans säd, och genom henne kommer en ny ras att uppstå genom den utlovade säden (1 Mos. 3:15). Den kommer att vara i motsatsställning mot ormen till tidens ände genom Guds inplanterade fiendskap. Härefter består historien av uppteckningen om ett krig mellan dessa två fröer, kvinnans säd – Kristus och hans återlösta – och djävulens säd (se Joh. 8:44; 1 Joh. 3:10). Detta krig kommer att pågå ända till den yttersta punkten av Satans slutgiltiga destination i den brinnande sjön.

Härefter råder också Satans krig mot världens kvinnlighet, som en aggressiv hämnd för domen i lustgården. Kriget bedrivs genom att trampa ner kvinnor i alla länder där bedragaren regerar, och mot kvinnor i kristna länder. Det sker genom att fortsätta med samma metod han använde i lustgården, att misstolka och förvränga Guds Ord. Att insinuera i människornas sinnen under alla efterföljande tidsåldrar att Gud uttalade en "förbannelse" över kvinnan, när hon i sanning blev benådad och välsignad. Han anstiftar män av den fallna rasen till att utföra den förmodade förbannelsen, som i sanning var en FÖRBANNELSE ÖVER BEDRAGAREN, och inte den bedragne (1 Mos 3:14).

"Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan", sa Gud, liksom "melan din säd och hennes säd". Denna hämndlystna fiendskap av ondskans

hierarki mot kvinnan och de troende har inte minskat i sin intensitet från den dagen.

SATAN SOM BEDRAGARE I GAMLA TESTAMENTET

När vi en gång tydligt förstår existensen av en mängd osynliga onda andevarer, som alla är aktivt engagerade i att lura, vilseleda och bedra människor, kommer Gamla testamentets historia att förmedla en öppen vision av deras gärningar, som hittills har varit dolda för vår kunskap. Vi kan spåra deras verksamhet i förhållande till Guds tjänare genom hela historien och urskilja Satans verk som en bedragare, som tränger igenom överallt. Vi kommer att se att David blev lurad av Satan till att räkna Israel, eftersom han misslyckades med att känna igen förslaget i sitt sinne som från en satanisk källa (1 Krön. 21:1). Job blev också vilseledd av budbärarna som kom till honom, när han trodde på ryktet att "elden" som hade fallit från himlen var från Gud (Job 1:16). Och även att alla andra olyckor som drabbade honom i förlusten av rikedom, hem och barn kom direkt från Guds hand, medan inledningen av Jobs bok tydligt visar att Satan var den främsta orsaken till alla hans problem. Som "furstent över luftens välde" använde han naturens element och människornas ondska för att plåga Guds tjänare, i hopp om att han till slut skulle kunna tvinga Job att avsäga sig sin tro på Gud som verkade straffa honom orättvist utan anledning. Att detta var Satans mål antyds i orden av patriarkens hustru, som blev ett redskap för motståndaren när hon uppmanade den lidande mannen att "förbanna Gud och dö". Även hon blev lurad av fienden till att tro att Gud var den främsta orsaken till allt besvär och det oförtjänta lidande som hade drabbat honom.

I Israels historia under Mose tid lyfts slöjan tydligare från de sataniska makterna, och vi får se tillståndet för världen som försjunknen i avgudadyrkan – som i Nya testamentet sägs vara Satans direkta verk (1 Kor. 10:20) – och faktisk hantering av onda andar. Hela den bebodda jorden är således i ett tillstånd av bedrägeri, och hålls av bedragaren i hans makt. Vi finner också ett antal av Guds eget folk som, genom kontakter med andra under satanisk makt, blir lurade till att kommunicera med "de dödas andar" och till att använda "spådomar" och andra besläktade konster inpräntade av mörkrets makter, även fast de kände till Guds lagar och hade sett hans uppenbarade domar bland dem. (Se 3 Mos. 17:7 "satyrer/demoner/onda andar", 19:31, 20:6, 27; 5 Mos. 18:10-11).

I Daniels bok finner vi ytterligare ett uppenbaresestadium som har nåtts angående hierarkin av onda makter, där vi i det tionde kapitlet visas existensen av Satans furstar som aktivt motsätter sig Guds budbärare som skickades till Daniel för att låta hans tjänare förstå hans råd för sitt folk. Det finns också andra hänvisningar spridda över hela Gamla

testamentet till Satans, hans furstars och de onda andarnas härskaror, som följer hans vilja. Men på det hela taget hålls slöjan över deras gärningar, tills den stora stunden kommer, då kvinnans "säd" som skulle krossa ormens huvud manifesteras på jorden i mänsklig gestalt (Gal. 4:4).

SATAN SOM BEDRAGARE AVSLÖJAS I NYA TESTAMENTET

Med Kristi ankomst är slöjan som hade dolt den aktiva verksamheten hos ondskans övernaturliga krafter i århundraden sedan katastrofen i Eden ännu mer avtäckt, genom att ärkebedragaren själv dyker upp i konflikten med Herren i öknens vildmark för att utmana "kvinnans säd", eftersom det inte finns antecknat att han uppenbarat sig på jorden sedan tiden för syndafallet. Deras bedrägeri och makt över människan avslöjas tydligt.

Judéens vildmark och Edens lustgård, är parallella skeenden för prövningen av den första och den andra Adam. Under båda perioderna arbetade Satan som bedragare; den andra gången misslyckades han helt med att bedra och lura den som hade kommit som hans överman och besegrare.

Spår av Satans karaktäristiska arbete som bedragare kan även skönjas bland Kristi lärjungar. Han lurade Petrus att tala frestelseord till Herren, som föreslog att han skulle vända sig bort från korsets väg (Matt. 16:22-23), och tar senare tag i samma lärjunge på översteprästens gård (Luk. 22:57) och uppmanade honom till lögnen: "Kvinna, jag känner honom inte", med syfte att bedra (Matt. 26:74). Ytterligare spår av bedragarens arbete kan ses i Paulus brev, i hans hänvisningar till de "falska apostlarna", "bedrägliga arbetare" och Satans arbete som en "ljusets ängel" och "hans tjänare förklarar sig till rättfärdighetens tjänare" bland Guds folk (2 Kor. 11:13-15). Även i budskapen till församlingarna, som gavs av den uppståndne Herren till sin tjänare Johannes, talas det om falska apostlar och falsk undervisning av många slag. En "Satans synagoga" (Upp. 2:9) bestående av bedragna nämns, och "Satans djupheter" beskrivs som existerande i församlingen (Upp. 2:24).

Så till slut lyfts äntligen slöjan.

DEN FULLSTÄNDIGA UPPEBARELSEN AV BEDRAGAREN I UPPEBARELSEBOKEN

Den fullständiga uppenbarelse av den sataniska sammansvärjningen mot Gud och hans Kristus ges till aposteln Johannes. Efter budskapen till församlingarna avslöjas bedragarprinsens världsomfattande arbete fullt ut för aposteln. Han uppmanas att skriva allt som han förevisas, så att Kristi församling kan få veta den fulla innebörden av kriget mot Sa-

tan, som de återlösta skulle vara engagerade i. Full av listig ondska och hat mot Guds folk arbetar fienden bakom människornas värld, från Edens dagar till slutet, ända fram till den tid då Herren Jesus ska uppenbaras från himlen. Då faller domen över denna enorma och fruktansvärda makt.

När vi läser Uppenbarelseboken är det viktigt att komma ihåg att Satans organiserade krafter, som beskrivs där, fanns redan vid tiden för syndafallet i Eden. Dessa uppenbarades endast delvis för Guds folk, fram till tillkomsten av den utlovade "kvinnans säd" som skulle krossa ormens huvud när tiden var fullbordad. När Gud uppenbarade sig i köttet och mötte den fallna ärkeängeln, ledaren över den onda änglahären, i dödlig strid på Golgata, skakade han av sig de väldiga massorna av mörkrets härskaror som samlats från de yttersta sfärerna av Satans rike till korset. Där lät han dem bli till en skam inför alla när han triumferade över dem (Kol. 2:15).

Skrifterna lär oss att Guds avslöjande av sanningarna om honom själv och alla de ting i den andliga sfären som vi behöver veta alltid är tidsbestämda av honom till hans folks styrka. Den fullständiga uppenbarelsen av de sataniska krafterna som avslöjades i Uppenbarelseboken gavs inte till församlingen i dess linda. Det gick ungefär fyrtio år efter Herrens himmelfärd innan Uppenbarelseboken skrevs. Möjligen var det nödvändigt att Kristi församling först till fullo skulle förstå de grundläggande sanningarna som uppenbarats för Paulus och de andra apostlarna, innan hon säkert kunde få se omfattningen av kriget mot den övernaturliga ondskan som hon var inblandad i.

DEN SISTA AV APOSTLARNÄ VALDES ATT ÖVERFÖRA UPPENBARELSEN

Oavsett orsaken till förseningen är det slående att det var den sista av apostlarna som valdes att i slutet av sitt liv meddela hela krigsbudskapet till församlingen, som skulle tjäna som en förebild för fälttåget tills det är avslutat.

I uppenbarelsen som gavs till Johannes görs bedragarens namn och karaktär tydligare kända, med styrkan hos hans trupper, krigets omfattning och dess slutliga problem. Det visas att i det osynliga riket råder krig mellan ondskans krafter och ljusets krafter. Johannes säger att "draken krigade, och hans änglar...". Draken beskrivs uttryckligen som "ormen" – från sin skepnad i Eden – "kallad Djävulen och Satan", bedragaren av hela den bebodda jorden. Hans världsomfattande arbete som bedragare uppenbaras till fullo, och kriget i jordens rike orsakat av hans vilseledande av nationerna och världsmakterna som agerar under hans anstiftan och styre. Den välorganiserade sammansvärjningen av furstendömen och makter, som erkänner Satans ledarskap, och deras "makt

över alla stammar och språk och folkslag”, alla lurade av ondskans övernaturliga och osynliga krafter och som för krig ”mot de heliga”, avslöjas (Upp 13:7).

VÄRLDSOMFATTANDE BEDRÄGERI AVSLÖJAT I UPPENBARELSEBOKEN

Krig är nyckelordet för Uppenbarelsen, krig i en sådan skala som den dödliga människan inte kunnat drömma om. Krig mellan väldiga änglamakter av ljus och mörker, krig av draken och de vilseledda världsmakterna mot de heliga, krig av samma världsmakter mot Lammet, krig av draken mot församlingen, krig i många faser och former, till slutet, då Lammet segrar, och de som är med honom också segrar. De som är kallade, utvalda och trogna (Upp. 17:14).

Världen närmar sig nu ”ändens tid”, som kännetecknas av det världsomfattande bedrägeriet som framställs i Uppenbarelsesboken. Då det kommer att förekomma bedrägeri av *NATIONER* och *individer* i en så stor skala att bedragaren praktiskt taget kommer att ha hela jorden under sin kontroll. Innan detta klimax nås kommer det att finnas förberedande förstadier av bedragarens arbete. Det kännetecknas av ett utbrett bedrägeri av individer, både inom och utanför församlingen, som är bortom det vanliga bedrägeristillståndet som den icke pånyttfödda världen befinner sig i.

För att förstå varför bedragaren kommer att kunna producera det världsomfattande bedrägeriet som skildras i Uppenbarelsesboken, måste vi tydligt förstå vad Skriften säger om opånyttfödda människor i deras normala tillstånd, och världen i sitt fallna tillstånd. Dessa kommer att tillåta de övernaturliga krafterna att utföra sin vilja och driva nationer och människor till aktivt uppror mot Gud.

Om Satan i Uppenbarelsesboken beskrivs som hela jordens bedragare så har han varit det från början. ”Hela världen är i det ondas våld” (1 Joh. 5:19) sade aposteln, till vilken uppenbarelsen gavs. Vilket beskriver världen som redan liggande i djupt mörker genom den ondes bedrägeri, och blint ledd av honom genom väldiga onda andehärskare under hans kontroll.

ORDET ”BEDRAGEN” ÄR BESKRIVNINGEN AV VARJE ICKE PÅNYTTFÖDD MÄNNISKA

Ordet ”bedragen” är, enligt Skriften, beskrivningen av varje icke pånyttfödd människa, utan åtskillnad av person, ras, kultur eller kön. ”Även vi var ju en gång oförståndiga, olydiga och på villovägar” (Tit. 3:3), sade aposteln Paulus, även fast han i sitt ”bedragna” tillstånd var en religiös man, som vandrade oklanderligt i enlighet med lagens rättfärdighet (Fil. 3: 6).

Varje opånyttfödd människa blir först och främst vilseledd av sitt eget bedrägliga hjärta (Jer. 17:9; Jes. 44:20) och bedragen av synd (Hebr. 3:13), och därvid har denna världens gud "förblindat sinnena hos dem som inte tror, så att inte ljuset kan lysa för dem från Kristi härlighets evangelium" (2 Kor. 4:4). Och den ondes bedrägeri upphör inte när Guds återskapande liv når människan, för det förblindade sinnets slöja avlägsnas bara så långt som Satans bedrägliga lögnen förskjuts av sanningens ljus.

Även om hjärtat är förnyat och viljan har omvänt sig till Gud, så förräder ändå den djupt rotade benägenheten till självbedrägeri och närvaron, i viss mån, av bedragarens förblindande kraft i sinnet, i många olika former. Vilket följande uttalanden från Bibeln visar:

- Människan *bedrar sig själv* om hon är en hörare men inte en görare av Guds Ord (Jak. 1:22).
- Hon är *bedragen* om hon säger att hon inte har någon synd (1 Joh. 1:8).
- Hon är *bedragen* när hon tror sig vara "något" när hon inte är någonting (Gal. 6:3).
- Hon är *bedragen* när hon tror sig vara vis med denna världens visdom (1 Kor. 3:18).
- Hon är *bedragen* av att verka religiös, när en otyglad tunga avslöjar hennes sanna tillstånd (Jak. 1:26).
- Hon är *bedragen* om hon tror att hon ska så och inte skörda vad hon sår (Gal. 6:7).
- Hon är *bedragen* om hon tror att de orättfärdiga kommer att ärva Guds rike (1 Kor. 6:9).
- Hon är *bedragen* om hon tror att kontakt med synd inte kommer att påverka henne (1 Kor. 15:33).

BEDRAGEN! Hur ordet stöter bort, och hur ofrivilligt varje människa avskyr detta som är applicerat på henne själv, utan att veta att själva motviljan är bedragarens verk. Med syfte att hindra de vilseledda från att känna till sanningen och bli befriade från bedrägeriet. Om människor så lätt kan bli lurade av det bedrägeri som härrör från deras egen fallna natur, hur ivrigt kommer inte Satans krafter att försöka utöka det, och inte minska det med ett jota? Hur ivrigt kommer de inte att arbeta för att hålla människorna i slaveri till den gamla skapelsen, ur vilken det kommer att uppstå mångfaldiga former av självbedrägeri? Och som gör det möjligt för dem att desto lättare fortsätta med sitt bedrägliga arbete. Deras metoder för bedrägeri är både gamla och nya, helt anpassade för att passa offrets natur, tillstånd och omständigheter. Anstiftade av hat, elakhet och bitter illvilja mot mänskligheten och all godhet, kommer inte Satans sändebud att misslyckas med att genomföra sina planer. De

arbetar med sin uthållighet som är värd att imiteras av den som gärna vill nå sitt mål.

SATAN ÄR OCKSÅ GUDS BARNES BEDRAGARE

Ärkebedragaren är inte bara hela den icke pånyttfödda världens bedragare, utan också Guds barns bedragare. Med denna skillnad att han i det bedrägeri han försöker utöva mot de heliga ändrar sin taktik och arbetar med den skarpaste strategin, genom villfarelser och bedrägeri angående Guds olika ting (Matt. 24:24; 2 Kor. 11:3, 13-15).

Det främsta vapnet som mörkrets furste förlitar sig på för att hålla världen i sin makt är *bedrägeri*, och bedrägeri som planeras för att lura människor i varje skede av livet. Bedrägeri

1. av de opånyttfödda som redan är vilseledda av synd,
2. bedrägeri anpassat för den köttliga kristne, och
3. bedrägeri anpassat för den andliga troende som har passerat de föregående stadierna till ett rike där hon kommer att vara öppen för att möta mer subtila förvillelser.

Låt dessa bedrägerier avlägsnas, som håller kvar människan i det tidigare opånyttfödda tillståndet, och i skedet av det köttliga kristna livet. När hon kommer upp i de himmelska sfärerna, som Paulus beskrev i Efesierbrevet, kommer hon att finna sig själv i det allra ivrigaste av bedragarens list, där de vilseledande andarna aktivt arbetar och attackerar alla dem som är förenade med den uppståndne Herren.

FARAN MED BEDRÄGERIER I DEN SISTA TIDENS DAGAR

I Uppenbarelseboken har vi det fullständiga avslöjandet av den sataniska sammansvärjningen i utbredd kontroll över hela jorden och kriget mot de heliga som helhet. Men bedragarens verk bland Guds främsta heliga skildras särskilt i Efesierbrevet 6:10-18. Vi har fått slöjan dragen åt sidan från de sataniska makterna, som visar deras krig mot Guds församling och den enskilde troendes rustning och vapen för att besegra fienden. Av detta sammanhang lär vi oss att på nivån för den *troendes högsta erfarenhet av förening med Herren*, och på "höjderna" av församlingens andliga mognad, kommer den angelägnaste och närmaste striden att utkämpas med bedragaren och dess härar.

Allteftersom Kristi församling närmar sig ändens tid och genom den Helige Andes verkande kraft mognar för förflyttning, kommer bedragaren och hans härskaror av lögnandar att allt intensivare rikta sina angrepp mot de levande medlemmarna i Kristi kropp. En glimt av dessa angrepp genom vilseledande andar på Guds folk i slutet av tidsåldern ges i Matteusevangeliet, där Herren använder ordet *bedragen* för att beskriva några av de sista dagarnas speciella kännetecken. Han sade: "Se upp så

att ingen BEDRAR er. För många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Kristus [jag är smord], och de ska BEDRA många.” (Matt. 24:4-5), och ”många falska profeter ska träda fram och BEDRA många” (Matt 24:11). ”För sådana som falskt utger sig för att vara Kristus och falska profeter ska uppstå, och de ska göra stora tecken och under, för att om möjligt BEDRA även de utvalda.” (Matt 24:24).

BEDRÄGERI I SAMBAND MED DEN ÖVERNATURLIGA VÄRLDEN

Den speciella formen av bedrägeri sägs också förekomma i samband med *andliga* och inte världsliga saker, vilket för övrigt visar att Guds folk vid ändens tid kommer att förvänta sig Herrens ankomst och därför vara *mycket vakna inför alla rörelser* från den övernaturliga världen i en sådan omfattning att vilseledande andar kommer att kunna dra fördel av det. De kommer att föregripa Herrens uppenbarelse genom ”falska Kristusfigurer” och falska tecken och under, eller blanda in sina förfalskningar med de sanna manifestationerna av Guds Ande. Herren säger att människor kommer att bli vilseledda

1. ANGÄENDE KRISTUS och hans *parousia* – eller ankomst,
2. ANGÄENDE PROFETIA – eller undervisning från den andliga världen genom inspirerade budbärare, och
3. ANGÄENDE ATT GE BEVIS för att ”lärorerna” verkligen är från Gud, genom ”tecken” och ”under” som är så gudsliknande, och därför så exakt en förfalskning av Guds verk, att det inte går att skilja från det sanna genom att endast döma efter utseendet/yttringen av det beskrivna.

Och Herrens ”utvalda” kommer då att behöva behärska något annat test än att döma efter utseendet för att bedöma om ett ”tecken” är från Gud, om de ska kunna urskilja det falska från det sanna.

Aposteln Paulus ord till Timoteus, som innehåller den speciella profetia som gavs till honom av den Helige Ande för Kristi församling i tidsålderns sista dagar, sammanfaller exakt med Herrens ord som Matteus har nedtecknat.

Paulus två brev till Timoteus är bland de sista breven som han skrev innan han gick bort för att vara med Kristus. Det andra var skrivet i fängelset i Rom, och Paulus fängelse var för honom vad Patmos var för Johannes, när han var ”i anden”⁴ (Upp. 1:10) och visades saker som skulle komma. Paulus gav Timoteus sina sista anvisningar för ordningen i Guds församling, ända till slutet av hennes tid på jorden, och gav ”regler för att vägleda”, inte bara Timoteus utan alla Guds tjänare ”i hanteringen av Guds hushåll”. Mitt i alla dessa detaljerade instruktioner blickar hans

⁴ ”Han var i anden – i ett tillstånd helt löst från jorden – transporterad med hjälp av Anden – in till Herrens dag...” – Seiss.

skarpa profetiska vision mot ”kommande tider”, och på uttrycklig befallning av Guds Ande skildrar han i några korta meningar faran för församlingen under dessa tider, på samma sätt som Guds Ande gav profeterna i Gamla testamentet någon innehållsrik profetia, som bara kunde bli helt förstådd efter att händelserna hade inträffat.

Aposteln sade: ”Men Anden säger uttryckligen att i de sista tiderna ska somliga avfalla från tron och hålla sig till villoandar och onda andars läror, genom hycklande lögnare, vilka är brännmärkta i sina egna samveten,” (1 Tim. 4:1, 2).

PAULUS UTTALANDE I 1 TIM. 4:1-2 ÄR DET ENDA SPECIFIKA SOM VISAR ORSAKEN TILL FARAN

Paulus profetiska uttalande verkar vara allt som förutsägs i specifika ord om församlingen och dess historia vid slutet av tidsåldern. Herren talade i allmänna ordalag om de faror som skulle omfatta hans folk vid ändens tid, och Paulus skrev till tessalonikerna mer utförligt om avfallet och den laglöses ogudaktiga bedrägeri i de sista dagarna. Men avsnittet i Timoteus är det enda som uttryckligen visar den speciella orsaken till församlingens fara under dess sista dagar på jorden, och hur Satans onda andar skulle bryta sig in i hennes medlemmar och genom sitt bedrägeri förleda vissa bort från sin renhet i tro på Kristus.

Den Helige Ande beskriver i det korta budskap som gavs till Paulus de onda andarnas karaktär och verk, och erkänner

1. deras *existens*,
2. deras ansträngningar *riktade mot troende*, att
3. lura dem och *genom bedrägeri*
4. dra dem bort från vägen av enkel tro på Kristus, och allt som ingår i ”den tro som en gång har blivit överlämnad åt de heliga”. (Jud. 3).

Att det är *andarnas karaktär* som beskrivs i 1 Tim. 4:1-3, och inte de *människor* som de ibland använder i bedrägeriarbetet, kan förstås från det grekiska originalet.⁵

Faran för församlingen vid tidens slut beror därför på övernaturliga varselser som är ”hycklare”, som utger sig för att vara vad de inte är. Som ger ”läror” som verkar bidra till större helighet, genom att framkalla asketisk stränghet för ”köttet”, men som själva är ogudaktiga och orena och för in sådant till dem som de bedrar genom sin egen närvaro. För där de bedrar får de besittning, och medan den vilseledde troende tror att hon är mer ”helig”, mer ”helgad” och mer befriad från köttets begär, orenar dessa

⁵ Pember säger att v.2 hänvisar till de vilseledande andarnas karaktär och bör läsas så här: ”direkt undervisning av orena andar, som, trots att de bär ett märke på sitt eget samvete, som en vanställd förbrytare – skulle låtsas vara okränkbara (d.v.s. heliga) för att vinna trovärdighet för sina lögnar...”

hycklande andar den bedragne genom sin närvaro och håller i skydd av "heligheten" kvar sin plats och döljer sitt arbete.

FARAN MED ATT VILSELEDANDE ANDAR PÅVERKAR VARJE GUDS BARN

Faran berör varje Guds barn, och ingen andlig troende vågar säga att hon är befriad från fara. Den Helige Andes profetia förkunnar att

1. "somliga" kommer att falla bort från tron,
2. orsaken till fallet kommer att vara att de *ger akt på vilseledande andar*, d.v.s. arten av deras arbete som inte är *känt* som det onda, utan bedrägeri, som är ett dolt arbete. Kärnan i bedrägeri är att dess påverkan ses som uppriktigt och rent.
3. Bedrägeriets natur kommer att vara i demonernas läror, d.v.s. bedrägeriet kommer att vara i en doktrinär sfär.
4. Bedrägeriet kommer att ske genom att "lärosatserna" levereras med "skenhelighet", d.v.s. presenterade som om de vore sanna.
5. Två exempel på effekten av dessa onda andars läror ges:
 - a. att förbjuda äktenskap och
 - b. att avstå från kött, båda, sade Paulus, "skapade av Gud". Därför präglas deras undervisning av motstånd mot Gud, även i hans verk som Skapare.

Demoniska "läror" har i allmänhet angetts som antingen tillhörande Roms kyrka, på grund av de två tydliga resultaten av demonundervisning som Paulus nämner, som karaktäriserar den kyrkan, eller senare "kultur" under 1900-talet, med deras utelämnande av syndens faktum och behovet av Kristi försoningsoffer och en gudomlig Frälsare. Men det finns ett omfattande rike av doktrinärt bedrägeri av vilseledande andar som genomtränger och tränger in i den evangeliska kristendomen, genom vilken onda andar i mer eller mindre grad påverkar livet även för kristna människor och bringar dem under deras makt. Även andliga kristna påverkas sålunda på det plan som aposteln beskriver, där troende som är förenade med den uppståndne Kristus möter "andlig ondska" i de "himmelska sfärerna".

DE SATANISKA KRAFTERNA SOM BESKRIVS I EFESIERBREVET 6

De sataniska krafter som beskrivs i Efesierbrevet 6:12 visar sig vara uppdelade i

1. "Furstar" – kraft och herravälde som *har att göra med nationer* och regeringar,
2. "Makter" – som har auktoritet och handlingskraft i alla sfärer öppna för dem,
3. "Världshärskare" – som styr mörkret och världens blindhet som helhet,

4. "Onda andar" på *himmelska platser* – deras krafter riktas in i och mot Jesu Kristi församling genom "förvillelse", "brinnande pilar", angrepp och alla tänkbara bedrägerier över olika "läror" (doktriner) som de är kapabla att planlägga.

Faran för Guds hushåll är därför inte för några få, utan för alla, för uppenbarligen kan ingen "avfalla från tron" utom de som faktiskt är i tron till att börja med. Faran beror på en armé av *läroandar* som utgjuts av Satan över alla som är öppna för "undervisning/läror" från den *andliga* världen, och som genom okunnighet om en sådan fara är oförmögna att upptäcka fiendens list.

Faran angriper församlingen från den *övernaturliga* världen och kommer från övernaturliga andeväsen som är personer (Mark. 1:25) med intelligent förmåga att planera (Matt. 12:44-45) bedrägeriet med strategi (Ef. 6:11) för dem som "ger akt" på och lyssnar på dem.

Faran är övernaturlig. Och de som är i fara är Guds andliga barn, som inte låter sig luras av världen eller köttet, utan som är öppna för allt de kan lära sig om "andliga" saker, med en uppriktig längtan efter att bli mer "andlig" och mer avancerad i kunskapen om Gud. För bedrägeri genom *doktriner* handlar mer om församlingen än om världen. Onda andar skulle inte uppmana andliga kristna till öppen synd, såsom mord, dryckenskap, hasardspel, etc., utan planerar istället bedrägeri i form av "undervisning" och "läror". Den troende som inte känner till detta bedrägeri genom "undervisning" och "doktriner" ger onda andar tillstånd att "besitta/demonisera" den bedragne, lika mycket som genom synd.

HUR DE ONDA ANDARNA BEDRAR GENOM "DOKTRINER/LÄROR"

Hur onda andar som *lärare* får människor att ta emot sina läror kan sammanfattas på tre specifika sätt:

1. Genom att de ger sina doktriner, eller läror, som andliga uppenbarelser, till de som accepterar allt övernaturligt som gudomligt eftersom det är *övernaturligt* – en viss grupp människor som inte är vana vid den andliga världen accepterar allt som är "övernaturligt" som från Gud. Denna form av "undervisning" är *direkt* till personen, i "blixtar" av ljus på en text, "uppenbarelser" genom syner av Kristus, eller strömmar av texter som skenbart kommer från den Helige Ande.⁶
2. Genom att blanda sina "läror" med människans *egna resonemang*, så att hon tror sig ha kommit fram till sina egna slutsatser. De vilseledande andarnas läror i denna form är så naturliga till utseendet att de tycks komma från människan själv, som frukten av hennes eget

⁶ Villkoret för bedrägeri av onda andar på detta sätt, och hur man kan skilja dessa från den Helige Andes sanna lära, finns i kapitel 6.

sinne och resonemang. De förfalskar hur den mänskliga hjärnan fungerar och injicerar tankar och förslag i det mänskliga sinnet,⁷ för de kan *kommunicera* direkt med sinnet, vid sidan av att få besittning att demonisera sinnet eller kroppen (i vilken grad som helst). De som på så sätt blir lurade tror att de har kommit till sina egna slutsatser genom sina egna resonemang, okunniga om att de vilseledande andarna har hetsat dem att "resonera" utan tillräckliga uppgifter, eller på felaktiga premisser, och därmed kommit till *falska slutsatser*. Läraranden har uppnått sitt eget mål genom att lägga en lög i människans sinne, med hjälp av ett falskt resonemang.

3. Genom indirekta medel av bedragna mänskliga lärare som antas förmedla oförfalskad gudomlig "sanning" och som tas emot på grund av dennes "gudfruktiga" liv och karaktär, och den troende säger: "Han är en *god man* och en helig man, och jag tror honom." Den mannens liv tas som en tillräcklig garanti för hans undervisning, istället för att bedöma "*läran*" efter Skriften, oavsett hur hans personliga karaktär ser ut. Detta har sin grund i den förhärskande idén att allt som Satan och hans onda andar gör är uppenbart ont, och man har inte insett att sanningen är att de arbetar i skydd av ljuset (2 Kor. 11:14), d.v.s. om de kan få en "god människa" att acceptera någon idé från dem och föra den vidare som "sanning", så är han eller hon ett bättre instrument för vilseledande syften än en dålig människa som inte skulle bli trodd.

FALSKA OCH BEDRAGNA LÄRARE

Det är skillnad på "falska" lärare och *bedragna*. Det finns många vilseledda bland de mest hängivna lärarna idag eftersom de inte inser att en armé av läroandar har kommit fram ur avgrunden för att vilseleda Guds folk, och att den speciella faran för den andliga delen av församlingen ligger i den övernaturliga världen, varifrån de vilseledande andarna med "*läror*" viskar sina lögn till alla som är "andliga", det vill säga öppna för andliga ting. De "undervisande andarna" med sina "*läror*" kommer att göra speciella ansträngningar för att lura dem som vidarebefordrar "*läror*" och försöker blanda sina "*läror*" med sanning för att få dem accepterade. Varje troende måste själv pröva alla lärare idag genom Guds Ord och deras inställning till Kristi försonande kors och andra grundläggande sanningar i evangeliet, och inte låta sig vilseledas till att pröva "*läran*" genom karaktären av läraren. Goda män kan bli lurade och be-

⁷ Se kapitel 7.

dragna, och Satan behöver goda män för att saluföra sina lögner under sanningens täckmantel.

Hur lärande andar undervisar finner vi beskrivet av Paulus, för han säger att de talar lögn genom skenhelighet. Det vill säga att de talar lögner som om de vore sanning. Och effekten av deras arbete sägs ”bränna” (gr.) samvetet, det vill säga om en troende accepterar onda andars läror som gudomliga, eftersom de kommer till henne ”övernaturligt”, och hon lyder och följer dessa ”läror” är ”samvetet” oävent, ⁸ så att det praktiskt taget blir avtrubbat och passivt – eller förtorkat – och man gör saker under inflytande av övernaturlig ”uppenbarelse” som ett aktivt väckt ”samvete” skarpt skulle tillrättavisa och fördöma.

EFFEKTEN PÅ SAMVETET GENOM ONDA ANDARS LÄROR

Sådana troende ”ger akt” på dessa andar genom att

1. lyssna på dem och sedan
2. lyda dem, för de blir vilseledda genom att acceptera felaktiga tankar om Guds närvaro, ⁹ och om gudomlig kärlek, och omedvetet överlämnar de sig till lögnandarnas makt.

Genom att arbeta i linje med ”lära” kommer dessa vilseledande andar att infoga sina ”lögner” som talas i skenhelighet, genom ”heligheidsundervisning” och vilseleder troende angående synd, sig själva och alla andra sanningar som är kopplade till det andliga livet.

Skriften används i allmänhet som grunden för dessa läror och är skickligt sammanvävda som ett spindelnät, så att de fångas i snaran. Enstaka textavsnitt rycks bort från sitt sammanhang och deras plats i sanningsperspektivet. Meningar tas från deras korrelativa meningar, eller så plockas textdelar lämpligen ut från ett längre textavsnitt och sätts samman så att de verkar ge en fullständig uppenbarelse av Guds sinne. Men de mellanliggande avsnitten som ger historiska miljöer, handlingar och omständigheter för textavsnittet, och andra element som ger ljus över varje separat text, utelämnas skickligt.

Ett brett nät skapas sålunda för de som är oförsiktiga, eller de som inte är undervisade i principerna för Skriftens exegetik, och många människor är på sidospår och besväras av denna falska användning av Guds Ord. Eftersom de flesta vanliga kristnas erfarenhet av djävulen är begränsad till att känna till honom som en frestare eller som en anklagare, har de ingen uppfattning om djupet av hans ondska och de onda andarnas ondska och har den felaktiga föreställningen att de inte kommer att

⁸ Se kapitel 4, Samvetets passivitet – om passivitet i samvetet genom icke-användning.

⁹ Se kapitel 5, Förfalskningen av Guds närvaro – om hur onda andar förfalskar Guds närvaro.

citera Skriften, medan de istället kommer att citera hela boken om de bara kan lura en själ.

NÅGRA SÄTT SOM LÖGNANDAR "UNDERVISAR" PÅ

De vilseledande andarnas "läror" som nu förkunnas av dem är för många för att kunna räknas upp på ett begränsat område. De anses vanligtvis bara vara existerande i "falska religioner". Men läroandarna med sina "doktriner" eller religiösa idéer som föreslagits för människors sinnen är oupphörligt i arbete på varje område och de försöker spela på den religiösa instinkten hos människor och strävar efter att ge ett substitut för sanning.

Därför är det bara sanningen som skingrar de bedrägliga lärorna från Satans undervisande andar. Guds sanning, inte bara "synen på sanningen". Sanningen om alla principer och lagar för Sanningens Gud. "Demons doktriner" består helt enkelt av det som en människa "tänker" och "tror" som resultatet av förslag som förts till hennes sinne av vilseledande andar. All "tanke" och "tro" tillhör en av två sfärer – sanningens rike eller lögnens rike. Som var och en har sin källa i Gud eller Satan. All sanning kommer från Gud, och allt som strider mot sanning kommer från Satan. Även de "tankar" som skenbart har sitt ursprung i en människas eget sinne kommer från en av dessa två källor, för sinnet självt är antingen förmörkat av Satan (2 Kor. 4:4) och därför bördig jord för hans falska "läror", eller förnyat av Gud (Ef. 4:23) och klarlagt från Satans slöja och öppnat för mottagning och överföring av sanning.

GRUNDPRINCIPEN FÖR ATT PRÖVA LÄROR FRÅN UNDERVISANDE ANDAR

Eftersom tanken, eller "tron", härstammar antingen från Sanningens Gud eller lögnens fader (Joh. 8:44), finns det bara en grundläggande princip för att testa källan till alla doktriner, eller "tankar" och "tro", som innehas av troende eller icke-troende, d.v.s. testet genom Guds uppenbarade Ord.

All "sanning" är i harmoni med den enda kanalen för uppenbarad sanning i världen – Guds skrivna Ord. Alla "läror" som härrör från vilseledande andar –

1. Försvagar Skriftens auktoritet,
2. Förvränger undervisningen i Skrifterna,
3. Läger till människors tankar till Skriften, eller
4. Läger Skrifterna helt åt sidan.

Det yttersta syftet är att dölja, förvränga, missbruka eller lägga undan Guds uppenbarelse angående Golgata kors, där Satan störtades av Gud-människan och där frihet erhöles för alla hans fångar.

Testet för all "tanke" och "tro" är därför dess

1. Harmoni med de skrivna Skrifterna i dess fulla kropp av sanning.
2. Inställningen till korset och synden.

I den kristna världen kan vissa läror om demoner, *prövade av dessa två primära principer*, nämnas som

- Kristen vetenskap: ingen synd, ingen Frälsare, inget kors.
- Teosofi: ingen synd, ingen Frälsare, inget kors.
- Spiritism: ingen synd, ingen Frälsare, inget kors.
- Ny teologi/New Age: ingen synd, ingen Frälsare, inget kors.

I den hedniska världen:

1		Ingen Frälsare, inget Kors, en "moralisk" religion, med människan som sin egen Frälsare.
2		Ingen kunskap om en Frälsare, eller av hans Golgata-offer, men sann kunskap om de onda makterna, som de strävar efter att försona, eftersom de har bevisat att de ska finnas.

I den kristna kyrkan: Oräkneliga "tankar" och "trossatser" som står i motsats till Guds sanning injiceras i kristnas sinnen genom läroandar, vilket gör dem ineffektiva i krigföringen mot synd och Satan, och de blir underkastade makten av onda andar, fastän de är frälsta för evigheten genom sin tro på Kristus, accepterar Skriftens auktoritet och känner till korsets kraft. Alla "tankar" och "trossatser" bör därför testas gentemot Guds sanning som uppenbaras i Skriften, inte bara genom "citater" eller delar av Ordet, utan av sanningsprinciperna som uppenbaras i Ordet. Eftersom Satan kommer att stödja sin lära genom "tecken och under" (Matt. 24:24; 2 Tess. 2:9; Upp. 13:13), "eld från himlen", "kraft" och "tecken", är det inga bevis på att "läran" är av Gud. Inte heller är ett "vackert liv" det ofelbara testet, för Satans "tjänare" kan visa sig som "rättfärdighetens tjänare" (2 Kor. 11:13-15).

KULMEN PÅ FLODVÄGEN AV VILSELEDANDE ANDAR SOM VISAS I 2 TESS. 2

Kulmen på flodvägen av dessa vilseledande andar som sveper över församlingen beskrivs av aposteln Paulus i hans brev till tessalonikerna. Där talar han om manifestationen av en som så småningom kommer att ha bedragit kristenheten så att han har vunnit en ingång till själva Guds helgedom, så att "han sitter i Guds helgedom och ställer sig fram som

Gud...". "Närvaron" av denne är som en "närvaro" likt Gud, och ändå är det "ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med alla orättfärdighetens förförelser" (2 Tess. 2:9, 10).

Bekräftelse på Herrens ord som nedtecknades av Matteus finns i den uppenbarelse som han gav till Johannes på Patmos. Att vid tidens slut kommer det huvudsakliga vapnet som används av bedragaren för att få makt över jordens människor att vara *övernaturliga tecken* från himlen, när ett förfalskat "lamm" kommer att göra "stora tecken" och *till och med "få eld att komma ner från himlen"* för att vilseleda de som bor på jorden, och därigenom utöva sådan kontroll över hela världen att "ingen ska kunna köpa eller sälja utom den som har märket eller vilddjurets namn eller dess namns tal" (Upp. 13:11-17). Genom detta övernaturliga bedrägeri når hela syftet med Satans bedrägliga hierarki sin fullbordning i den förutsagda världsomfattande auktoriteten.

Bedrägeri av världen med fördjupande mörker, bedrägeri av församlingen genom "läror" och "manifestationer" kommer att nå sin kulmen vid tidens slut.

DEN SÄRSKILDA VARNINGEN TILL FÖRSAMLINGEN AV FÖRFATTAREN TILL UPPENBARELSEBOKEN

Det är slående att notera att aposteln som valdes att överföra uppenbarelserna till församlingen, som förberedelse för den militanta församlingens sista dagar, skulle vara den som skriver till de kristna på sin tid: "Tro inte varje ande" (1 Joh. 4:1-6), och som på allvar varnar sina "barn" för att "antikrists ande" och "villfarelsens ande" (bedrägeri) redan var i aktivt arbete bland dem. Deras inställning var "tro inte" – d.v.s. att *tvivla* på varje övernaturlig "lära" och "lärare" tills de bevisade sig vara av Gud. De skulle pröva och bevisa "läror", så att de inte kom från "villfarelsens ande", och vara en del av bedragarens kampanj som "antikrist", d.v.s. *mot Kristus*.

Om denna inställning av neutralitet och tvivel gentemot övernaturliga läror behövdes på aposteln Johannes dagar – ungefär femtiosju år efter pingstdagen – hur mycket mer behövs den inte i dessa "yttersta tider" som förutsagts av Herren och av aposteln Paulus. Tider som skulle komma att präglas av rop av röster från "profeter", det vill säga – på nittonhundratalets språk – "talare" och "lärare" med hjälp av Herrens heliga namn, och när "lärdomar" togs emot övernaturligt från den andliga sfären skulle de överflöda. "Undervisning" åtföljd av så underbara bevis på deras "gudomliga" ursprung att det skulle förvirra även de mest trogna av Herrens folk, och till och med, för en tid, för att *BEDRA* några av dem.

DANIELS PROFETIA OM ATT "LÄRARE" SKULLE "FALLA" VID TIDSÅLDERNS

SLUT

Daniel skrev om samma "ändens tid" att "*av de förståndiga* [lärarna, de visa] *ska en del falla*, för att pröva dem, rena dem och göra dem vita fram till den sista tiden" (Dan. 11:35). Ja, sanningen måste mötas och inses! *De "utvalda" kan bli bedragna* och enligt Daniels ord *tillåts* de tydligen att bli vilseledda under en tid, så att de i eldprovningsen kan bli "*raffinerade*" (ordet syftar på utdrivningen av slagg genom smältelden), "*renade*" (avlägsnande av slagg som redan har drivits ut) och gjorda "*vita*" (polering och ljusning av metallen efter att den har befriats från sina orenheter).¹⁰ Sannolikt är det i samband med detta högtidliga ord som ett märkligt uttalande om kriget vid tidens slut görs, då det sägs om det leopardliknande odjurets anfall att "det blev givet åt det att strida mot de heliga och att besegra dem" (Upp. 13:7).

Daniel talar också om samma seger för fienden under en tid. Hornet "förde krig mot de heliga och besegrade dem" (Dan. 7:21). Daniel tillägger: "till dess den Gamle av dagar kom... och tiden var inne då de heliga tog riket i besittning." Det verkar därför som om Gud i "ändens tid" under en tid kommer att tillåta Satan att segra över de heliga, som han även segrade över Petrus när han överlämnades till honom för att sällas (Luk 22:31), när han synbarligen segrade över Guds Son på Golgata, när "mörkrets stund och makt" slöt sig runt honom vid korset (Matt. 27:38-46), och som han visar sig göra över de "två vittnen" som beskrivs i Upp. 11:7, och i den sista stora manifestationen av drakbedragarens triumf över de heliga, och hans makt över hela den bebodda jorden, i Uppenbarelseboken 13:7-15.

Alla dessa företeelser har ägt rum vid olika tidsperioder i Kristi och hans församlings historia, och i bilden från Uppenbarelseboken kan det leopardliknande vilddjurets rådande möjligen hänvisa till de heliga på jorden *efter* upptagningen av församlingen. Men de visar på principen att Guds triumfer ofta är dolda i ett synbart nederlag. Guds utvalda måste därför akta sig, i alla stadier av striden mot Satan som bedragare, för att inte låta sig vackla eller påverkas av *framträdandet*. För den *skenbara triumfen av övernaturliga krafter* som verkar vara gudomliga kan visa sig vara satanisk. *Framträdanden* av yttre nederlag som verkar vara djävulens seger kan visa sig dölja Guds triumf.

¹⁰ G. H. Pember

YTTRE FRAMGÅNG ELLER NEDERLAG ÄR INGET SANT KRITERIUM FÖR BEDÖMNING

Fienden är en bedragare, och som en bedragare kommer han att arbeta och segra i den yttersta tiden. "Framgång" eller "nederlag" är inget kriterium för om ett verk är av Gud eller Satan. Golgata står för evigt som uppenbarelsen av Guds sätt att genomföra hans återlösningssyfte. Satan arbetar i *tiden*, för han vet att hans tid är kort, men Gud arbetar för evigheten. Genom död till liv, genom nederlag till triumf, genom lidande till glädje, är Guds väg.

Kunskap om sanningen är det primära skyddet mot bedrägeri. De "utvalda" måste *veta*, och de måste lära sig att "pröva" "andarna" *tills de vet* vad som är av Gud och vad som är av Satan. Mästarens ord, "Ta er i akt, *jag har sagt det till er*", antyder tydligt att personlig kunskap om fara är en del av Herrens sätt att skydda sina egna, och troende som blint litar på "Guds bevarande kraft" utan att söka förstå hur man undkommer bedrägeri, när Herren förvarnat om att "akta" sig, kommer säkerligen att finna sig fångade av den subtila fienden.¹¹

¹¹ Se kapitel 3, sid.71-72.